

Masal Çağı

◆ Ali Akbaş

Şu mavi dumanlı koyda
Bir küçük köy uyukluyor
Şu gümüş hâreli çayda
Bizim kızlar kilim yuyor

Geliyor tokaç sesleri
Yansıtır yamaç sesleri
Suyun aynasında tarar
Kızlar üç kulaç saçları

Yüzünüz şavkır sulara
Kalaylı bakraç yüzünüz
Oturun dinlenin biraz
Yok mu yazınız güzünüz

Öte geçeye geçmeyin
Çay bulanık su içmeyin
Güzellikten baş alırlar
Gül yüzünüzü açmayın

Şarıl şarıl çimdiğim çay
Çiğdem topladığım yayla
Artık rüyama girmeyin
Etmeyin etmeyin böyle

Aynı kaptan yenen yemek
Bin dudağın değdiği tas
Ah köyüm baba ocağım
Suyun Zemzem, taşın elmas

Dağlar ak saçlı bir dede
Doruklar pâre pâre kar
Tarlalar kırda seccâde
Kekik kokulu tarlalar

Gözümde tüter bacalar
Medet analar bacılar
Gençleri beni tanımaz
Duydum ki ölmüş kocalar

Zeynep, Elif, Suna, Gülçin,
Fistanınız biçim biçim
Bir gün imeceye gelin
Bu derdi tüketmek için

Beni unutmayın sakın
Seven demez uzak yakın
Yitirdim köyün yolunu
Yamaçlara ateş yakın

Hiç sormayın nerde kaldım
Her yıl bir diyarda kaldım
Bir ifrit ağına düştüm
Bir kuş gibi darda kaldım

Yıkacağım evi barkı
Sıkıyor beni dört duvar
Niye söylediğim şarkı
Ulaşmıyor yâre kadar

Kuşlar geçer katar katar
Katılır ben de giderim
Kanat vermezse turnalar
Kolumu kanat ederim

Çamlıbel'i tutunca kar
Uluşur dağda aç kurtlar
Bir kuş olurdu bir deve
Bacadan geçen bulutlar

Vurulmuş küçük şehzâde
Düşmüş doru küheylandan
Kimseler gelmez imdâde
Baykuş ötüyor ayvandan

Ninem nerde nerde masal
Ağzından bal akardı bal
Benim aslan çocukluğum
Yollar ayrıldı hoşça kal